

Kopie

Afgeleverd aan: WOONINSPECTEUR VLAAMS GEWEST
Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Arrestnummer C/ 1390 / 2017
Repertoriumnummer 2017 / 4419
Datum van uitspraak 6 december 2017
Rolnummer 2017/CO/557
Notienummer parket-generaal 2017/PGA/2289 2017/VJ11/609

wooninspectie
herhaling
CO IV
dossier
os verbouwd.

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000984064-0001-0017-01-01-1

2017/PGA/2289 – 2017/VJ11/609

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

De WOONINSPECTEUR van het Vlaams Gewest

met diensten gevestigd te 1210 Brussel (Sint-Joost-ten-Node),
Koning Albert II-laan 19 bus 22

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Andy Beelen loco mr. Christian
Lemache, beiden advocaat bij de balie Limburg

tegen

1794

zonder gekend beroep

geboren te [ ] op [ ]

wonende te [ ] Beveren, [ ]

Belg

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Andy Boermans, advocaat bij de
balie Turnhout

1. Ten laste gelegde feiten

Te [ ]

Van 5 maart 2014 tot 1 juli 2014

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

een magazijn met een globale oppervlakte van 63 a 62 ca, gelegen

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als: (KBO) die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op voor notaris

bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20 §1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning,

namelijk:

- I. De kamer gelegen op de gelijkvloerse verdieping ten nadele van geboren te op
- II. De kamer gelegen op de eerste verdieping links voor, ten nadele van geboren in op en geboren te op
- III. De kamer gelegen op de eerste verdieping rechts voor, ten nadele van geboren in op en geboren in op
- IV. De kamer gelegen op de eerste verdieping, ten nadele van geboren in op en geboren in op

Tevens gedagvaard teneinde overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van EUR, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven,

Verleent akte aan de Wooninspecteur van het Vlaams Gewest van haar vrijwillige tussenkomst.

Hersteit de materiële vergissing in de dagvaarding zoals voormeld.

Vult de dagvaarding aan zoals voormeld.

Stelt vast dat beklagde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt.

VEROORDEELT:

- beklagde | hoofdens de vermengde feiten van de tenlasteleggingen I, II, III, IV tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van VIJFHONDERD EUR.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 70 decimes, en gebracht op 200 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 173,15 EUR op heden en tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat de geldboete van 500 EUR, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete 3000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 500,- EUR;

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, lastens beklagde, namelijk 3200 euro, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen conform artikel 42-3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Wijst de herstellvordering af als ongegrond.

Houdt de beslissing omtrent de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d. d. 10 april 2017 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 28 april 2017 door de eiser tot herstel de WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST tegen de herstelmaatregel
- op 10 mei 2017 door de beklaagde | tegen al de beschikkingen
- op 10 mei 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 28 april 2017 door de eiser tot herstel de WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST (2 X)
- op 10 mei 2017 door de beklaagde |
- op 10 mei 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 11 oktober 2017.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de beklaagde in persoon en in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

De eerste rechter heeft terecht de materiële vergissing in de dagvaarding vastgesteld en de dagvaarding aangevuld in die zin dat het gevorderde bedrag van de verbeurdverklaring 3.200 euro bedroeg.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van het hoger beroep

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van de beklaagde, het Openbaar Ministerie en de wooninspecteur werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van beklaagde zoals bedoeld in art. 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de schuldigverklaring en de strafmaat zijn nauwkeurig.

3. Het verzoekschrift van de wooninspecteur zoals bedoeld in art. 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de herstelvordering is nauwkeurig.

4. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in art. 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de strafmaat en de verbeurdverklaring zijn nauwkeurig.

5. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagde, het Openbaar Ministerie en de wooninspecteur, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

PAGE 01-0000964064-0007-0017-01-01-4

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering,

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest is het hof gevat te oordelen over de beschikkingen op strafrechtelijk gebied van het bestreden vonnis die betrekking hebben op de schuldigverklaring, de straftoemeting, de verbeurdverklaring en de herstellvordering.

5. Motivering ten gronde

5.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven met dien verstande dat het hof de tijdsperiode aanpast als volgt: “op 5 maart 2014”.

2. Wat betreft de tijdsperiode houdt beklaagde voor dat het niet is aangetoond dat na de controle door de wooninspectie op 5 maart 2014 er nog Poolse arbeiders in het kwestieuze pand verbleven zodat de tijdsperiode dient aangepast naar “op 5 maart 2014”.

Er werd door de eigenaar van het pand, de _____, een procedure voor de vrederechter gevoerd teneinde de huurovereenkomst ten nadele van beklaagde te verbreken wegens niet betaling van de huur. Bij verstekvonnis d.d. 22 mei 2014 van het vredegerecht van Heist-op-den-Berg werd de huur ten nadele van beklaagde verbroken en werd beklaagde veroordeeld tot betaling van een huurachterstal van 22.800,57 euro. Er volgde een proces-verbaal van uithuiszetting op 13 augustus 2014. Tegen dit vonnis werd verzet aangetekend. Bij vonnis d.d. 4 september 2014 werd het verzet ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Deze stukken werden door beklaagde ter zitting neergelegd.

Weliswaar werd in het vonnis bij verstek gewezen op 22 mei 2014 in algemene termen vermeld dat beklaagde onderverhuurde, maar zonder enige specificatie gedurende welke periode dit gebeurde en of op dat ogenblik de onderhuurders nog aanwezig waren in het appartement. Uit het proces-verbaal van uithuiszetting van 22 augustus 2014 blijkt niet dat de onderhuurders nog aanwezig waren.

Bovendien werden er door de wooninspecteur geen bijkomende controles uitgevoerd waaruit zou blijken dat de Poolse werknemers in de voorziene tijdsperiode alsnog in het kwestieuze pand vertoefden.

Aan de hand van deze gegevens van het strafdossier en de door beklagde neergelegde stukken besluit het hof dan ook dat het niet duidelijk is tot wanneer deze Poolse onderhuurders in het pand zijn gebleven.

Om die reden, in tegenstelling tot de eerste rechter, acht het hof het gepast de tijdsperiode aan te passen, zijnde “op 5 maart 2014”.

3. Met betrekking tot de grond van de zaak wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt.

Verwijzend naar de overeenstemmende verklaringen van de bewoners op het ogenblik van de vaststellingen door de wooninspectie, is het duidelijk dat beklagde als huurder het pand ter beschikking stelde van Poolse werknemers die in onderaanneming voor hem werkten. Hij inde maandelijks de huur ten bedrage van 800 euro door deze rechtstreeks van het loon van de bewoner af te houden.

De begrippen verhuur/verhuurder dienen te worden begrepen in de gebruikelijke gemeenrechtelijke betekenis: een wederkerig mondeling of schriftelijk contract ten bezwarende titel met tijdelijk genotsoverdracht van een onroerend goed of een gedeelte ervan tegen een bepaalde prijs. Voor de in de tenlastelegging vermelde personen staat vast dat er in die zin verhuring was.

Ten onrechte houdt beklagde voor dat hij het appartement occasioneel ter beschikking stelde van deze Poolse werknemers. Het hof verwijst naar de verklaringen van de bewoners zelf die bevestigen op de dag van de controle dat ze er al 7 maanden verbleven.

De verplichting om het goed in orde te houden berust bij de eigenaar, verhuurder en/of degene die de woning ter beschikking stelt. Het feit dat de bewoners zelf geen klachten hadden, is irrelevant ter beoordeling van deze zaak.

De meeste en meest zware gebreken aan het pand zijn inherente gebreken waarvoor hij dient in te staan omdat hij tijdens de ganse duur van de huur erop dient toe te zien dat het pand in orde blijft.

De feiten werden door beklaagde wetens en willens gepleegd. Voor deze feiten is geen bijzonder opzet vereist. Het volstaat, zoals in deze zaak, dat de beklaagde kennis had/moest hebben van de gebreken (minpunten) en desondanks wetens en willens verhuurde.

Een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid volstaat als moreel element van het misdrijf.

Beklaagde houdt voor dat gezien hij het pand (deel van de bedrijfshal en het erboven gelegen appartement) huurde van de [redacted], er mocht vanuit gaan dat het pand voldeed aan de normen zoals vereist in art. 5 van de Vlaamse Wooncode en beroept zich op de rechtvaardigingsgrond van onoverwinnelijke rechtsdwaling. Beklaagde die het pand ter beschikking stelde, diende zelf te controleren of de woning wel aan de woningkwaliteitsnormen voldeed, en hij diende regelmatig de staat van het verhuurde pand te controleren.

Gelet op de aard van de vastgestelde gebreken kan beklaagde bezwaarlijk voorhouden dat hij niet op de hoogte was van het bestaan van deze gebreken. Er kan dan ook geen sprake zijn van onoverwinnelijke rechtsdwaling.

Het feit dat het Openbaar Ministerie de eigenaar van het pand, de [redacted], niet in deze procedure betrok, is een beoordelingsbevoegdheid van het Openbaar Ministerie en doet geen afbreuk aan de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van beklaagde die het kwestieuze pand ter beschikking stelde van derden.

Het materieel element van het misdrijf wordt voldoende aangetoond door de uitgebreide technische verslagen, de gevoegde foto's, het omstandig verslag met betrekking tot het kwaliteitsonderzoek en door de vaststellingen ter plaatse door de wooninspectie. Uit deze elementen blijkt genoegzaam dat de door beklaagde verhuurde kamers in het appartement niet voldeden aan de normen bedoeld in art. 5 van de Vlaamse Wooncode.

Er dient niet te worden onderzocht of de bewoners nu al dan niet waren ingeschreven op of hun hoofdverblijfplaats hadden in het pand om onder toepassing van de Wooncode te vallen.

Straftoemeting

De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat beklaagde zich bevindt in staat van wettelijke herhaling, de nieuwe misdrijven gepleegd zijnde nadat hij werd veroordeeld op 20 juni 2013 bij arrest van het hof van beroep te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 2 jaar wegens

valsheid in geschrifte, vonnis dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

Terecht oordeelde de eerste rechter dat de redelijke termijn niet is overschreden. De vaststellingen dateren weliswaar van 5 maart 2014 maar aan de eigenaar van het pand werd de mogelijkheid gegeven herstellingen uit te voeren zoals blijkt uit het gevoegde mailverkeer met de wooninspecteur (stuk 103).

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn zwaar strafrechtelijk verleden waardoor hem geen gunst van gewoon uitstel meer kan worden verleend,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van gemakkelijk geldgewin en misprijzen voor het welzijn van medeburgers,
- het tijdsverloop tussen de gepleegde feiten en de berechting ervan zonder dat er sprake is van een overschrijding van een redelijke termijn.

Daarom werd door de eerste rechter om terechte motieven, hier overgenomen, aan de beklaagde een wettige, gepaste en aangepaste bestraffing opgelegd om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de wetgeving inzake kwaliteits- en veiligheidsnormen van woningen en kamers te respecteren.

Het Openbaar Ministerie vorderde ten aanzien van beklaagde de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel, begroot op 3.200 euro.

Gelet op de beperking van de incriminatieperiode tot de dag van de controle, zijnde 5 maart 2014, en gelet op de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in de dagvaarding, wordt de verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen overeenkomstig art. 42,3° Sw. en 43bis Sw. beperkt tot de ontvangen huurgelden voor de maand maart 2014, zijnde 800 euro.

De ontvangen huurgelden werden niet gevonden in het vermogen van beklaagde zodat de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag. Bij ontstentenis van nauwkeurige beoordelingsgegevens mag de raming van het equivalente bedrag ook naar billijkheid geschieden.

Uit de dossiergegevens blijkt dat het vermogensvoordeel kan worden geraamd op 800 euro, zijnde de huurprijs die beklaagde ontving van de bewoners van het pand.

Deze vermogensvoordelen moeten verbeurd verklaard worden aangezien het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat deze beklaagde voordeel zou putten uit de door hem gepleegde misdrijven. Verwijzend naar het strafregister van beklaagde en om beklaagde te wijzen op de ernst van de feiten en als strenge verwittiging voor de toekomst dient deze verbeurdverklaring effectief te worden opgelegd.

5.2. Met betrekking tot de herstellvordering

Krachtens art. 20bis §1 eerste lid Vlaamse Wooncode kan de rechtbank naast de straf, ambtshalve of op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de woning zich bevindt, de overtreder bevelen werken uit te voeren om de woning te laten voldoen aan de vereisten van art. 5 Vlaamse Wooncode. Deze herstellvordering behoort tot de strafvordering in ruime zin, maar is niettemin als bijzondere vorm van teruggave een maatregel van burgerlijke aard.

Bovendien is de herstellvordering aan geen vormvereiste gebonden. Het volstaat dat de wil van de vorderende overheid blijkt uit de gegevens van de zaak.

De wooninspecteur houdt voor dat, gezien het kwestieuze pand behept is met een stedenbouwkundige inbreuk, er ingevolge het art. 20bis van de Vlaamse Wooncode niet langer het herstel van de gebreken kan gevorderd worden (want dit zou een bestendiging inhouden van een bestaande onvergunde woonentiteit) zodat de rechter de mogelijkheid heeft om andere herstelmaatregelen op te leggen met name:

- het opleggen aan de overtreder om aan het pand een andere bestemming te geven volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- of om het pand te slopen (tenzij sloop zou verboden zijn ingevolge wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen).

Uit art. 20 bis §1, eerste lid, tweede zin van de Vlaamse Wooncode blijkt dat de omstandigheid dat op de woning een stedenbouwinbreuk rust tot gevolg kan hebben dat de woning niet in aanmerking komt voor werkzaamheden in de zin van deze bepaling omdat het herstel van alle gebreken aan de woning teneinde die te laten voldoen aan alle

elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten van art. 5 §1 Vlaamse Wooncode zelf een stedenbouwkundige inbreuk of een bestending van een onvergonde toestand zou inhouden. Dit impliceert dat de herstellvordering van de wooninspecteur tot herbestemming dan wel sloping niet kennelijk onredelijk is.

Ten onrechte heeft de eerste rechter de herstellvordering ongegrond verklaard omdat beklagde niet de eigenaar is van het pand en inmiddels het pand niet meer huurt. De herstellvordering heeft immers een zakelijk karakter, en is in rem gericht. De verplichting tot herstel is een civielrechtelijk gevolg van het in hoofde van beklagde bewezen misdrijf. Het feit dat beklagde inmiddels geen huurder meer is en het kwestieuze pand niet meer verder onderverhuurt, doet niet af aan de verplichting tot herstel voor degene die het misdrijf heeft gepleegd.

Uit het mailverkeer tussen de wooninspecteur en de eigenaar van het pand (stuk 103), blijkt dat de eigenaar [redacted] bezig was met herstellingen uit te voeren en het pand een herbestemming te geven. Bij gebreke aan melding van het integraal herstel op grond van art. 20bis §6 Vlaamse Wooncode is niet aangetoond dat de herbestemming conform de bepalingen van de Vlaamse Wooncode werd uitgevoerd, noch dat het pand gesloopt werd. Dit impliceert dat de rechter alsnog de herstelmaatregel moet bevelen teneinde te vermijden dat de overtreder slechts tijdelijk de verhuring heeft stopgezet en op deze wijze zou ontsnappen aan de herstellverplichting.

De herstellvordering van de wooninspecteur is zowel intern als extern wettig en beoogt, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door beklagde gepleegde misdrijven. Deze herstellvordering is gemotiveerd vanuit het oogpunt van elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten en is derhalve niet kennelijk onredelijk.

De eerste rechter legde dan ook ten onrechte geen herstelmaatregel op.

Gezien de omvang van deze aanpassingswerken bepaalt het hof de termijn voor het uitvoeren van de werken op 10 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest teneinde beklagde de gelegenheid te geven zich aan de hem opgelegde verplichtingen te conformeren.

De wooninspecteur verzoekt tevens om aan de niet uitvoering van de herstellvordering een dwangsom te koppelen van 150 euro per dag vertraging.

Gezien de aard van de herstelmaatregel en de specifieke omstandigheden, waaruit blijkt dat beklagde op dit moment geen huurder meer is van het kwestieuze pand en geen enkele zeggenschap heeft over het pand, acht het hof niet gepast om een dwangsom op te leggen.

Het hof gaat niet in op het verzoek van de wooninspecteur om de uitspraak uitvoerbaar te verklaren bij voorraad. Huidig arrest houdt immers een veroordeling in overeenkomstig art. 428 lid 2 Sv.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 42, 43, 43bis, 56,65 van het Strafwetboek
- 1, 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt de rechtzetting van de materiële vergissing in de dagvaarding zoals bepaald door de eerste rechter;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Past de tijdsperiode aan als volgt: “op 5 maart 2014”;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten zoals aangepast en verbeterd;

Veroordeelt de beklaagde, die zich in staat van wettelijke herhaling bevindt, wegens deze vermengde feiten tot:

- een gevangenisstraf van ZES MAANDEN
- een geldboete van VIJFHONDERD EURO gebracht op DRIEDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op TWEEHONDERD EURO;

Veroordeelt de beklaagde tot betaling aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van een bijdrage van TWINTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Verbeurdverklaring

Verklaart overeenkomstig art. 42.3° en 43bis Sw. verbeurd de illegale vermogensvoordelen voortkomend uit het bewezen verklaard misdrijf, zijnde de som van ACHTHONDERD EURO;

Met betrekking tot de herstellvordering

PAGE 01-00000984064-0015-0017-01-01-4

Wijzig het bestreden vonnis;

Verklaart de herstellvordering van de wooninspecteur ontvankelijk en gegrond;

Beveelt beklaagde aan het pand gelegen te | , gekadaastreerd | .
| , een andere bestemming te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of om het pand te slopen, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, binnen de termijn van TIEN MAANDEN vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt voor het geval de herstelmaatregelen door de overtreder niet binnen 10 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest worden uitgevoerd, zoals hiervoor gezegd, dat de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Putte ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagde, op grond van art. 20bis §7 van het decreet houdende de Vlaamse Wooncode;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 275,52 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

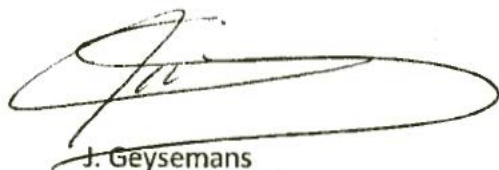
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 6 december 2017

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

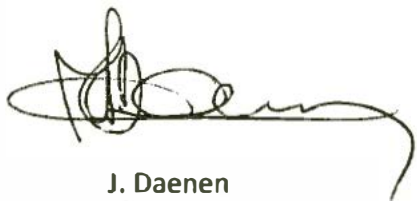
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

in de onmogelijkheid zijnde om te tekenen
(art. 195bis Wetboek van Strafvordering)

J. Daenen

L. Knapen

